

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 20Csp/147/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119255099  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:6119255099.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému N. S., Y. XX.XX.XXXX, E. R. XX, XXX XX R., W. C., právne zastúpenému advokátskou kanceláriou JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 8.126,62 eura s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

### odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca, Poštová banka, a.s., si žalobou uplatnil v rámci upomínaceho konania na Okresnom súde Banská Bystrica proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 8.126,62 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 30.05.2014 uzatvorili v právnom postavení veriteľa a žalovaný v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1432346578 (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj ako „OP“). Žalovaný svojím podpisom na Zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasil s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 6.500,- eur (ďalej aj „Istina“). Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia ďalej spolu aj „Úver“). V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, pôvodný žalobca v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na Upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 18.05.2016 úver za predčasne splatný. Jednotlivé splátky Žalovaného do zosplatenia úveru sú uvedené v Aktuálnom stave úveru, v časti „Zaplatené splátky“, vyhotovenom z bankového informačného systému pôvodného žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 486/2001 Z.z. o bankách v platnom znení. Pôvodný žalobca pred podaním žaloby, výzvou zo dňa 14.03.2019, opätovne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný však do dnešného dňa žiadnu ďalšiu splátku úveru neuhradil. V súlade so zmluvnými dokumentmi vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 27.90 % ročne. Napriek tomu, že v súlade s Obchodnými podmienkami, je žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve, žalobca si neuplatňuje voči žalovanému zmluvné úroky po zosplatení úveru. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 6.384,95 eura, vyčísleného úroku z istiny vo výške 1.702,02 eur (ide o súčet zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania

od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru), zákonného úrok z omeškania vo výške 5.05 % ročne zo sumy 6.384,95 eura od 19.05.2016 do zaplatenia a poplatkov vo výške 39,65 eura.

2. Dňa 24.04.2019 bol pôvodný žalobca vyzvaný, aby v lehote 5 pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor s právnymi predpismi netýka, t.j. v časti istiny vo výške 8.126,62 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.384,95 eura od 19.05.2016 do zaplatenia. Pôvodný žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, v ktorej sa rozpor netýkal.

3. Okresný súd Banská Bystrica dňa 09.05.2019, sp. zn. 3Up/364/2019 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istiny vo výške 8.126,62 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.384,95 eura od 19.05.2016 do zaplatenia. Zároveň zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 796,86 eura.

4. Proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Taktiež namietal výšku pohľadávky, poplatky a rozpor úrokov s dobrými mravmi. Požiadal taktiež o splácanie dlžnej sumy v splátkach.

5. Pôvodný žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že nárok nie je premlčaný. Úver bol zosplatnený 11.04.2016. Žaloba bola na súd odoslaná dňa 21.03.2019. Premlčanie pritom začalo plynúť od 11.04.2016 a uplynulo dňa 11.04.2019. V zmysle súdnej praxe Krajského súdu Žilina, napríklad sp. zn. 10Co/7/2018: podľa názoru okresného súdu splatnosť žalovanej pohľadávky nastala na základe jednostranného právneho úkonu pôvodného veriteľa Poštovej banky, a.s. a to oznámením o zosplatnení, ktoré bolo dôvodné, nakoľko v čase, kedy k nemu došlo, bola žalovaná v omeškanií so zaplatením viac ako štyroch splátok úveru (počnúc splátkou splatnou dňa 17.6.2009). Pohľadávka sa stala predčasne splatnou ku dňu, kedy žalovaná prevzala oznámenie o zosplatnení (tento záver súd opiera o právny názor Krajského súdu v Žiline uvedený v uznesení sp. zn. 11Co/92/2016 zo dňa 29.3.2016). V danom prípade k doručeniu oznámenia o zosplatnení žalovanej došlo fikciou, vychádzajúc zo zmluvnej podmienky uvedenej v obchodných podmienkach ( súd odkazuje na jej konkrétne znenie citované v odseku 9 písomného odôvodnenia svojho rozhodnutia ) dňom 16.10.2009. Svoje právo tak mohla Poštová banka, a.s. po prvýkrát uplatniť na súde dňa 17.10.2009, od tohto dňa začala plynúť aj 3 ročná premlčacia lehota. Podľa názoru Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/161/2014, kde sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu: Pri posudzovaní vedľajším účastníkom vznesenej námietky premlčania súd prvého stupňa vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka a uzavrel, že žalobcovi na uplatnenie nároku zo zmluvy o revolvingovom úvere voči žalovanej začala plynúť premlčacia lehota nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty na zosplatnenie nesplatených splátok úveru na základe oznámenia zo dňa 08.11.2009 prevzatého žalovanou dňa 12.11.2009 s určením 15-dňovej lehoty, teda k zosplatneniu došlo dňa 27.11.2009. Napríklad aj podľa rozsudku Krajského súdu Trnava, sp. zn. 24Co/945/2015, kde súd posudzoval plynutie premlčacej doby, a to s poukazom na spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy. V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalobca zosplatnil úver ku dňu 26.2.2011 (uplynutím 3 dní od doručenia výzvy žalovanému s poukazom na bod 14.2 VOP), teda ide o premlčanie práva na zaplatenie zvyšku poskytnutého spotrebiteľského úveru (vo forme pôžičky) s príslušenstvom, ktoré právo sa premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keďže zákon pre uvedené právo neuvádza osobitnú (kratšiu alebo dlhšiu) premlčaciu dobu. Táto premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz podaním návrhu na súde. V danom prípade splatnosť úveru nastala dňom 26.2.2011 a všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť v deň zročnosti dlhu dňa 26.2.2011 a uplynula dňa 26.2.2014. Ďalej uviedol, že žalovaná suma 8126,62 eura pozostáva z nesplatennej istiny ku dňu zosplatnenia, z úroku vyčísleného od poskytnutia úveru po zosplatnení úveru, t.j. k 18.5.2016 ako aj z nákladov, ktoré vznikli veriteľovi z titulu omeškania dlžníka t.j. poplatkov za upomienky. Žalovaný v odpore namieta celkovú výšku úveru uvedenej v zmluve čiastkou 18.911,98 eura, pričom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy ju žalovaný nenamietal a svojim podpisom s ňou súhlasil. Interný výpočtový systém banky umožňoval v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere výpočet jednotlivých splátok anuity len v celých hodnotách bez desatinného čísla. Preto sa mohlo stať, že výška poslednej splátky bola v nulovej výške, resp. v nižšej, než výška ostatných splátok. Preplatok takto vzniknutý sa spotrebiteľovi vráti na základe Všeobecných obchodných podmienok.

6. Podľa § 11 ods. 1, 5 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoUK“), proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť. Ak čo len jeden zo žalovaných podal včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje vo vzťahu ku všetkým žalovaným; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo.

7. Pôvodný žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“). Okresný súd Banská Bystrica dňa 27.06.2019 postúpil vec tunajšiemu súdu.

8. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil svoju pohľadávku na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Uznesením zo dňa 14.08.2019, č.k. 20Csp/147/2019 - 91 súd pripustil zmenu na strane žalobcu.

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 21.08.2019 uviedol, že premlčacia doba v tomto prípade začala plynúť už odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní ako prvou. Poukázal pri tom na rozsudok KS Trenčín sp.zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019 a rozsudok KS Banská Bystrica sp.zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018.

10. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 10.09.2019 poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 31.07.2008, sp. zn. 4Cdo/146/2008, ktoré sa odklonilo od doterajšej judikatúry (R 28/84): „Podľa názoru dovolacieho súdu aj v prípadoch, v ktorých čas splnenia nebol dohodnutý, ani ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, začína premlčacia doba plynúť dňom splatnosti dlhu, ak obsahom záväzku je povinnosť niečo dať alebo konať. I keď začiatok plynutia všeobecnej premlčacej doby je vymedzený objektívne (od slova „mohlo“ a nie „mohol“), nemôže predchádzať vzniku nároku, ktorý vzniká až splatnosťou. V právnej teórii je nárok chápaný ako právna možnosť uplatniť svoje subjektívne právo, t.j. domáhať sa právnej ochrany jeho realizácie. Napr. z pôžičky vznikne subjektívne právo veriteľa na vrátenie požičanej veci. Nárok na jej vrátenie mu však vznikne až v dobe, keď sa pôžička stane splatnou (Knapp, V. : Teorie práva, 1. vydání. Praha, C. H. Beck 1995, str. 197). Až splatnosťou vzniká možnosť uplatnenia práva na súde, ktorá je pojmovým znakom nároku. Pokiaľ by veriteľ podal žalobu skôr, ako by požiadal dlžníka o splnenie dlhu, teda skôr ako by nastala splatnosť dlhu, nebola by actio nata. Žaloba by bola predčasná, pretože by ňou nebol uplatňovaný existujúci nárok. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že dorúčením žaloby obsahujúcej výzvu na plnenie by nastali hmotnoprávne účinky tohto úkonu spočívajúce vo vzniku nároku. Ustanovenie § 101 Obč. zák. požitím slov „keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz“ viaže začiatok plynutia premlčacej doby na deň, keď sa právo skutočne mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda keď je actio nata, a nie na deň, keď by sa mohlo po prvý raz uplatniť, teda keď by mohla byť actio nata. Taktiež poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.1.2017, sp. zn. 24Co/1015/2015, ktoré hovorí, že Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, upravujúce plynutie premlčacej doby odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, výslovne odkazuje na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého splatnosť celého dlhu nenastáva automaticky zo zákona (nezaplatením splátky, po vykonanej poslednej úhrade). Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka len umožňuje veriteľovi pri splnení zákonom stanovených predpokladov žiadať o zaplatenie celej pohľadávky naraz a to iba vtedy, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je pritom časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach (tým nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou ktorou splátkou). Toto právo však veriteľ opäť získava, ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky. Ak veriteľ riadne a včas svoje právo neuplatnil, môže voči dlžníkovi požadovať naďalej len dohodnuté splátky. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie odvodzoval splatnosť celej pohľadávky od vzniku možnosti veriteľa žiadať o zaplatenie celého dlhu a neskúmal zákonom stanovené podmienky ustanovené v § 565 Občianskeho zákonníka, najmä či veriteľ právo na zaplatenie celého dlhu uplatnil a kedy sa tak stalo, nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Vzhľadom ku skutočnosti, že premlčacia doba začala plynúť najskôr odo dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, t. j. odo dňa 18.05.2016, s poukazom na to, že žaloba bola na súde podaná dňa 22.03.2019 považuje za nesporné, že žalobca si svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby.

11. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to a zistil tento skutkový stav:

12. Poštová banka a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 30.05.2014 zmluvu o úvere, na základe ktorej poštová banka a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 6.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120 pravidelných mesačných splátkach po 161,- eur, pri RPMN 31,76%, ročnej úrokovej sadzbe 27,90% a priemernej hodnote RPMN 17,94%.

13. Prvá splátka bola splatná dňa 20.06.2014 a nasledujúce vždy k 20. dňu v mesiaci.

14. Listom zo dňa 21.04.2016 bol žalovaný upozornený, že ku dňu 21.04.2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 764,15 eura. V prípade, ak nedôjde k úhrade uvedenej sumy je banka oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným.

15. Poštová banka, a.s. listom - výzva na úhradu dlžnej sumy, vyhlásila úverovú pohľadávku k 18.05.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu.

16. Podľa listiny „Aktuálny stav úveru“ časť „Zaplatené splátky“ žalovaný poslednú splátku uhradil dňa 20.07.2015.

17. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.05.2019 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu.

18. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

19. Podľa § 52 ods. 1,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.03.2019 do 31.05.2019 (ďalej aj ako „zákon o bankách“), Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu<sup>87ac</sup>) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.<sup>87ad</sup>) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením

pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

25. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, keďže poštová banka a.s. bola od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi poštovou bankou, a.s. a žalovanou bola dňa 30.05.2014 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej poštová banka a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 6.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120 pravidelných mesačných splátkach po 161,- eur, pri RPMN 31,76%, ročnej úrokovej sadzbe 27,90% a priemernej hodnote RPMN 17,94%. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.05.2019 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu.

26. Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 28.3.2018, sp. zn. 7 Cdo/26/2017 uviedol: „Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“

27. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

28. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že aktívna vecná legitimitácia žalobcu v konaní je daná a sú splnené zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky voči žalovanému z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že listom zo dňa 21.04.2016 bol žalovaný upozornený, že ku dňu 21.04.2016 je pohľadávka banky vo výške 764,15 eura, vyplývajúca zo zmluvy, viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a v prípade, ak nedôjde k úhrade uvedenej sumy je banka oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Zároveň bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní. Uvedenú výzvu dal právny predchodca žalobcu na poštovú prepravu dňa 22.04.2016. Keďže k úhrade splátok nedošlo, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 18.05.2016 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy a oznámil mu, že pohľadávka zo zmluvy sa stáva splatnou. Žalobca v konaní preukázal, že uvedená výzva bola žalovanému doručená dňa 24.05.2016 (doručenka na č. I. 8). Súd preto považoval vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru za platný a účinný právny úkon.

29. Pokiaľ ide o druhú podmienku a to písomnú výzvu potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní, tak súd za predmetnú výzvu považoval výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.05.2016. V konaní bolo preukázané, že žalovaný bol ku dňu 21.04.2016 nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením peňažného záväzku, pričom právny predchodca žalobcu ho vyzval na ich úhradu. Ako už bolo vyššie uvedené tak výzva bola žalovanému doručená dňa 24.05.2016. K samotnému postúpeniu pohľadávky došlo až na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2019 zo dňa 06.05.2019 medzi Poštovou bankou, a. s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom.

30. Súd teda má za to, že boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky.

31. Súd sa následne zaoberal vnesenou námietkou premlčania. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným

účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

32. S poukazom na ustanovenie § 101 OZ, premlčacia doba je v danom prípade trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa ustálenej judikatúry pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodujúci objektívny okamih, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz. Všeobecne platí, že právo sa môže vykonať po prvý raz, ako náhle vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu; tento okamih nastáva splatnosťou dlhu, t. j. dňom, kedy mal dlžník povinnosť prvýkrát splniť dlh. Tento deň je potom dňom začiatku plynutia premlčacej doby, podľa § 101 OZ. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru listom zo dňa 18.05.2016, pričom k tomuto dátumu sa stal splatným celý dlh vyplývajúci z uzavretej zmluvy, dňom nasledujúcim si mohol žalobca, respektíve jeho právny predchodca, uplatniť právo na zaplatenie dlžnej sumy žalobou na súde. V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej dňa 20.02.2016. Súd teda zastáva názor, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 15.9.2014. Vychádzal z ust. § 565 OZ v spojení s §53 ods. 9 OZ, pričom vzal do úvahy skutočnosť, že pôvodný veriteľ upozornil žalovaného na možnosť zosplatenia úveru výzvou zo dňa 21.04.2016, kedy neboli zaplatené splátky zročné február, marec a apríl 2016 (splátky 3 mesiace pred upozornením zo dňa 21.04.2016). Keďže žalovaný dlžné splátky neuhradil právny predchodca žalobcu po tomto upozornení pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Na tomto základe súd ustálil, že podľa § 103 OZ začala plynúť premlčacia dňom nasledujúcim po splatnosti splátky zročnej dňa 20.02.2016, t.j. 21.02.2016 a nárok sa premlčal dňa 21.02.2019. Právny predchodca žalobcu podal žalobu až dňa 22.03.2019 (č.l. 5), teda po márnom uplynutí zákonom stanovenej 3 ročnej premlčacej doby. Obdobným spôsobom posúdil plynutie premlčacej doby aj napríklad Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018, zo dňa 17.4.2019, sp. zn. 2Co/148/2018, zo dňa 28.6.2018, sp. zn. 6Co/26/2017, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí zo dňa 13.9.2018, sp. zn. 16Co/95/2018, zo dňa 18.10.2018, sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 23.10.2018, sp. zn. 26Co/276/2017, zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. V danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepochybne došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 20.02.2016, žaloba bola podaná na súd dňa 22.03.2019, t.j. po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby., a preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu, ktorou sa žalobca domáhal premlčaného práva, zamietnuť.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd v konaní nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).